

ZGODBA O NAMA

Jaz nisem kraljica,
ti nisi pastir.

Jaz nisem pepelka
in ti nisi princ.

Pa vendar med naju se iskra je ujela,
kot svetlo bi rverzdo iz nočnega neba vrela.

Uedno ko prideš sice mi postkoci,
a ko njej se marmehneš mi izalostno poči.

Zdaj sem jaz izabec in ti moj rešitelj,
jaz sem le mixa, ti pa gostitelj.

Ena od mnogih na tem širnem svetu,
vendar s tabo na vzporednem planetu.

Nimam gradu
in nimam lepote,
imam pa ljubezen
in izarek dobrote.

Uitno pa xate to mi dovolj,
ker ona se vedno ti pomembna je bolj.

Ko me pogledaš,
me vem če ti vidiš,
moje neiznosti polne oči,
ki po solih ti sledijo?

Tvoje roké, ki se tvojih dotakniti želijo...?

Zdaj olupujem, ker jaz nisem prava.
Sem stranska ovela v lastni zgodbi;
polna obžalovanja in gneva ko srce se nasilno mi lomi.

Samška polsestra in najstarejši brat,
velikna mačeha in podel škrt...
ki naredijo en napačen korak
in do konca zgodbe predstavljajo skupek človeških napak.

Zdaj vidim, da najina ljubezen je kot pravljica,
ki se marobe konca, ~~ta~~ ^{ker} nikjer ne bo pisalo
živela sta srečno do konca sveta.

Uhranila te v močnem bom spominu,
kot pohlepne kralja, ki vsel mi je vse,
še celo košček srca,
saj zdaj sem prepričana, da tukaj jaz ljubim vsa oba.

Svetlo iskro ljubezni pa bom hranila,
in jo svojemu Romeo enkrat podarila.
Tukemu, ki bo v želji da mene dobi,
prečil devetno gora in voda brez ene skoli.

Lela Brus 9. a